

FINÁLE RADOPEX - B/E/C/K - CUP 2008

Yo-Yo Zastávka je nejbohatším klubem České republiky!?!

Po loňském Fiatu Panda putuje letos do téhož klubu Toyota Aygo!

(Pokračování ze str. 1)

2. prosince, 7.45 hodin až..., pracovna, Tvarožná 215:

Zrovna mě při kávě napadlo, že pro tento příspěvek použiji netradičně také svoje včerejší poznámky. A vlastně proč ne? Ve škole nás při hodinách slohu učili, že je třeba si nejprve připravit základní osnovu, a tu posléze rozvinout v text mající hlavu a patu - tedy úvod, vlastní stať

vat za stále velice dobře provozu schopné. Přestože po nedávném jednání prezidia EDU ve Vídni (či vlastně již o trochu dříve) vztahy s firmou VME Praha, která nám dříve půjčovala nové automaty Cyberdine, značně ochladly, neznamená to, že není na čem hrát. Firma Radopex Group s.r.o. disponuje značným množstvím šipkových přístrojů, takže v tomto jsme nikdy

to díky Martinovi Hruškovi. O celý turnajový seriál se staral jako vždy s nadšením a vzorně.

Pátek 28. listopadu

Tak už to celé vypuklo. Takový ten veliký chaos, který se rozpoutal někdy kolem půl šesté večer, kdy po place pobíhali lidi s všelijakými krabicemi v rukou. Mezi mini jezdila ještěrka s paletami plnými stolů a lavic, do toho jiní chlapci (vlastně titíž, kde by se jiní vzali...) kmitali s rudlíky plnými podstavců od automatů a automaty samotnými. Ještě taky přinést koberce, roztáhnout, přilepit vyluxovat a už se můžou automaty stavět. A rovnat. A čáry lepit. A zase rovnat. Líp. Zdá a nohy bolí snad každého. Otestovat počítače, vytisknout diplomy... Chaos dostává řád někdy po půlnoci. Na hotelu už nic nedostaneme, jdeme tedy spát hladoví. S vidinou, že o snídani co je v ceně noclehu stejně přijdeme, neboť je třeba být na sále dříve, než budou snídane hotovy.

Sobota 29. listopadu

Snídaně byla. Tak to začalo dobře. Rychlý přesun do hracího sálu - společenské haly firmy BECK. Po zkušenostech z loňska raději nekuřácké prostředí. Také teplota se celý den držela celkem vysoko. Zvukař tentokrát stále na místě a zjevně se na rozdíl od toho loňského ve své práci vyznal. Ceny občerstvení byly stejně jako vloni „with human face“, tedy s lidskou tváří. Hranolky fakt smažit nešlo (Zdeňku Smitale), na

hale nejsou fritézy a kdyby je Radopex koupil, co s nimi celý rok. Tak aby nebyl jako vloni ke všemu jen chléb, byly ke guláši alespoň knedle. Hala, která je, pro pořádání takových akcí téměř ideální už bohužel v příštím roce zřejmě nebude k dispozici. Firma BECK pro ni ztrácí využití a nabídla ji k celoročnímu pronájmu.

Po desáté hodině dopolední se rozjíždí vlastní finálový turnaj. Prezentováno dvěstěsedmáct mužů a bez jedné osmdesát žen. U počítače s pavoukem po celý den naprosto neznatelný a stále usměvavý Ondra Vylíčil. Společně s Břetou Uhříčkem za mikrofonem moderujícím vlastní turnaje podávají skvělý výkon. Strávil jsem na pódiu s nimi celý den a musím smeknout. Ve čtrnáct hodin končí prezentace do turnaje odpadlíků. I přes to, že je opakovaně hlášeno, že prezentace končí a dojde k losování, šipkymilovaný národ stále přichází s novými přihláškami. Je to fajn, jenže má-li se turnaj také někdy rozehrát a především dohrát. Je třeba pochopit, že kdyby následovala výjimka za výjimkou, tak by se do turnaje odpadlíků mohl přihlásit zřejmě i poražený finalista z hlavního turnaje... A že by se většina lidí v sále unudila k smrti, o tom snad ani mluvit nemusím. Škoda, že někteří jedinci toto nedokáží pochopit a posilněni alkoholem „trestají“ nevstřícné pořadatele“ močením na kliky služebního vozu. Kultura či spíše nekultura některých lidí si snad ani další komentář nezaslouží. Ještě, že tu jsou lidé s chováním na úrovni, jako třeba vítěz hlavního turnaje mužů Pavel Drtil. Nejen, že to s šipkami fakt umí, ale je také člověkem, kterému ruku vždy rád podám a gratulaci k výkonu opravdu myslím upřímně.

Během turnajových klání, když už i odpadlíci odpadávali a dav byl stále lačný hry, vyhlásili pořadatelé ještě navíc oproti programu dva malé turnaje v 301 singlu (zvlášť pro muže a zvlášť pro ženy). Oba turnaje byly omezeny počtem možných přihlášek, a ač se toto omezení opět nesetkalo s „nadšením publika“, lze jen konstatovat, že se právě pro toto omezení dodržel časový harmonogram hracího dne takřka ideálně.

Výsledkové listiny, ale alespoň jejich části jsou na jiném místě v tomto čísle Šipkaře, proto se nebudu zde rozepisovat o zápasech jako takových. Popravdě - byl jsem neustále něčím zaměstnán, tak jsem neměl čas na jednotlivé, byť i důležité zápasy koukat.

Úspěšné hráčky ženského finále:
Blanka Vojtková (2.), Iveta Bruská (1.), Lenka Schedivá (3.).

Vítězem turnaje se stal, jak už jsem zmínil, Pavel Drtil, kterému se marně snažil sebrat korunu krále Jožka Dlab. Třetí místo obsadil Petr Sucharda. Čtvrté Honza Hromádka. Ještě zde zmíním alespoň páté Juru Brovdího a Petra Ryšku, sedmé Zdeňka Schmieda a Roberta Kurice a deváté Martina Rýpara, Rudolfa Chovančíka, Vladislava Nováka a Ondru Mačkala. Prokousat se pavoukem o dvěstěsedmácti mužích takto vysoko je úctyhodný výkon a vím, že některé z nich (či spíš všechny) mrzelo, že si neužili své tři minuty slávy a nepotřepali si pravicí na pódiu se svými úspěšnějšími kolegy. Některé věci se někdy prostě semelou tak rychle, že člověk dojde k poznání, že může někoho

peněz, a teď nemyslím celkové náklady, ale srovnání s jinými opravdovými sporty, které zušlechťují tělo i duši taky moc neobstojí. Jestli budu kanonista, horolezec, desetibojař, jezdec na koni nebo cokoli jiného, vždy mě to bude stát balík, vždy budu muset cestovat proto, abych změřil síly s konkurencí a vždy se to vyplatí (finančně) jen těm nejlepším, nejtalentovanějším a nejpracovitějším. Ale ti také do toho obvykle nejvíce „vrazí“.

Finálový turnaj žen: Iveta Bruská, Blanka Vojtková, Lenka Schedivá, Markéta Mrňková, Iva Zálabská, Tatiana Šponiarová, Eva Otrubová, Ivana Persyová. Tolik alespoň špička na výsledkové listině. Ještě jednou gratulace k výkonům všem.

Honza Smiešny a jeho nový futrál na šipky.

něco mrzet, až když je na to upozorněn a až má více času o věci přemýšlet. Ač jsem tuto situaci nezpůsobil, přesto se jménem svých kolegů tímto omlouvám. Odpadlíků se sešlo na pódiu dvanáct proto, že pro ně byly vypsány ceny věcné, které si zde osobně vybírali. Poměr dvanácti odpadlíků na pódiu oproti čtyřem mužům a třem ženám z hlavních turnajů dne musel z pohledu vás hráčů vypadat opravdu přinejmenším podivně. Nicméně, ruku na srdce. Nejsme my šipkaři už tak trochu rozmazlení. V kolika jiných sportech (myslím opravdových sportech), se vyhláší až do x-tých míst? A argument, kolik stojí šipky

Doplňkový turnaj odpadlíků dopadl alespoň na prvních místech následovně: Jiří Patrovský, Jiří Peleška, Roman Bröckl, František Kozmon, Petr Zálaba, Jaromír Sedláček (v pavouku stosedmácti hráčů). Nejlepší ženou tohoto smíšeného klání byla na 25. místě Štěpánka Hoďáková. V 301 S.O. zvítězil mezi muži (64) Robert Kuric a mezi ženami (34) Miluše Doležalová.

Rozhodně nejšťastnějším mužem v Mělníce byl ovšem bezesporu Honza Smiešny - předseda, kapitán, velký šipkový nadšenec a neúnavný organizátor všeho co se týká šipek z malé městečka Zastávka u Brna. Když vloni

Nejlepší tři hráči finálového turnaje mužů:
zleva Josef Dlab (2.), Pavel Drtil (1.), Petr Sucharda (3.).

a závěr. Já se rozhodl, že místo úvodu použiji právě svých včerejších poznámek, statí bude to, co se z nich pokusím nyní vypotit a proložit to fotkami, které mám momentálně k dispozici a závěr - ten si udělejte sami. Jak z tohoto textu, tak i z turnaje, vlastně turnajového seriálu samotného. Mě hodnocení nepřisluší.

***

Takže popořadě. Co předcházelo? Především svážení šipkových automatů z poboček napříč republikou do dílny v Krásném Lese, kde se je Jaroslav Jersák s kolegy snažili uvést do kondice. Většina z nich je v provozu již nějaký ten rok a turnaj ukázal, že s trochou snahy lze šipkové automaty Novomatic považo-

nijaký problém neviděli. Snad to jen nebylo tak pohodlné, jako nechat si přivést „funglovky“.

Dále samozřejmě předcházelo shánění věcí do věcných odměn, nákup automobilů, a to nejen pro tento, ale i pro příští ročník, výroba zakázkových trofejí atd. Tohoto jsem se osobně nezúčastnil a jsem tomu rád. Je to vždy práce časově náročná, vždy o tom, jak se vejít do rozpočtu a nebýt „za blbce“ (což se stejně nikdy nikomu nepovede), zkrátka asi ta nejnevděčnější. Já mám problém přežít s manželkou i páteční velký nákup v supermarketu.

Samozřejmě bylo také třeba doshánět poslední dlužné výsledky turnajů, uzavřít žebříčky, spočítat prémie. Za

Odměnění hráči dlouhodobého žebříčku mužů (dole třetí zleva vítězný Martin Rýpar).